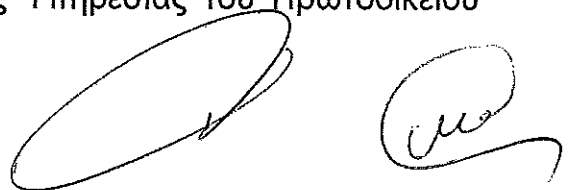

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τη διάταξη του άρθρου 270 παρ. 1 εδ. ε' ΚΠολΔ προκύπτει ότι, όταν δεν εμφανίζεται κατά τη συζήτηση της υπόθεσης κάποιος εκ των διαδίκων, μολονότι αυτός έχει νομίμως και εμπροθέσμως κληθεί, η διαδικασία προχωρεί, σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι. Στην προκειμένη περίπτωση, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο Δικαστήριο τούτο κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, η εναγομένη δεν παραστάθηκε, μολονότι αυτή κλητεύθηκε νομίμως και εμπροθέσμως από τον ενάγοντα κατά την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 28^{ης}-9-2010, κατά την οποία η συζήτηση της αγωγής αναβλήθηκε για εκείνη που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας (άρθρο 226 παρ. 4 ΚΠολΔ) (βλ. τη με στοιχεία 6874Δ/15-3-2010 έκθεση επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Αθηνών Χαρίκλειας Τραπατσέλη). Πρέπει, επομένως, να δικασθεί αυτή ερήμην και η διαδικασία να προχωρήσει, σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 26α του νόμου 2479/1997: «Στα Πρωτοδικεία Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης λειτουργεί ειδικό τμήμα που εκδικάζει τις υποθέσεις πνευματικής ιδιοκτησίας. Στο τμήμα αυτό, το οποίο συγκροτείται στα παραπάνω δικαστήρια με τη διαδικασία που προβλέπεται από το νόμο για τη συγκρότηση των τμημάτων των δικαστηρίων εν γένει, τοποθετούνται τακτικοί δικαστές με εξειδίκευση στα θέματα της πνευματικής ιδιοκτησίας», ενώ σύμφωνα με την υποπερίπτωση β' της ίδιας παραγράφου: «Τυχόν εφέσεις κατά των αποφάσεων των ανωτέρω πρωτοδικείων εκδικάζονται ενώπιον του Ειδικού Τμήματος του Εφετείου Αθηνών, μέχρις ότου ειδικά τμήματα συγκροτηθούν και στα Εφετεία Θεσσαλονίκης και Πειραιά». Σύμφωνα δε με τον Κανονισμό Εσωτερικής Υπηρεσίας του Πρωτοδικείου

ΕΣΦΗΘΗΚΕ
> Εισηγητής

Πειραιώς (που κυρώθηκε με την υπ' αριθμ. 113020/10-9-1997 Υ.Α. του Υπουργού Δικαιοσύνης, Φ.Ε.Κ. 866B/29-9-1997), όπως τροποποιήθηκε με την υπ' αριθμ. 3/2008 απόφαση της Ολομέλειας του Πρωτοδικείου Πειραιώς (που κυρώθηκε με την υπ' αριθμ. 31414/3-4-2008 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Φ.Ε.Κ. 654B/14-4-2008), οι υποθέσεις πνευματικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας υπάγονται στη λειτουργική αρμοδιότητα του 2^{ου} Πολιτικού Τμήματος αυτού του Δικαστηρίου.

Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή του ο ενάγων οργανισμός ζητεί να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει σε αυτόν εύλογη αμοιβή για την προβολή στα πλοία αυτής (εναγομένης) ταινιών, στις οποίες εμφανίζονται Έλληνες ηθοποιοί, τα δικαιώματα των οποίων, ως μελών του, προστατεύει ο ενάγων με βάση το ν. 2121/1993, όπως εκτίθεται ειδικότερα στο δικόγραφο της υπό κρίση αγωγής.

Με το περιεχόμενο αυτό δεν εισάγεται προς εκδίκαση ενώπιον του παρόντος Τμήματος Ναυτικών Διαφορών του Δικαστηρίου τούτου ναυτική διαφορά, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 51 παρ. 3Α του ν. 2172/1993, δηλαδή διαφορά που να πηγάζει από πράξη του θαλασσίου εμπορίου ή τη χρησιμοποίηση, λειτουργία ή ναυσιπλοΐα πλοίου ή την παροχή εργασίας σε αυτό, αλλά διαφορά πνευματικής ιδιοκτησίας, που υπάγεται στην αρμοδιότητα του 2^{ου} Πολιτικού Τμήματος αυτού του Δικαστηρίου. Συνεπώς, πρέπει το παρόν Τμήμα Ναυτικών Διαφορών να κηρυχθεί καθ' ύλην αναρμόδιο, μετά από αναλογική εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 46 ΚΠολΔ (πρβλ. ΕΑ 2064/2009 ΕΛΛΔνη 2010 σελ. 139) και να παραπεμφθεί η υπόθεση στο 2^ο Πολιτικό Τμήμα αυτού του Δικαστηρίου. Τέλος, για την περίπτωση άσκησης αιτιολογημένης ανακοπής ερημοδικίας κατά της απόφασης αυτής πρέπει να οριστεί παράβολο ερημοδικίας (άρθρα 502, 505 παρ. 2 ΚΠολΔ), παρότι η απόφαση αυτή δεν είναι οριστική, καθόσον το Δικαστήριο δεν αποφαινεται για την καθ' ύλην αναρμοδιότητα αυτού, αλλά για την καθ' ύλην αναρμοδιότητα Τμήματός του, το οποίο δεν αποτελεί οργανικώς αυτοτελές Δικαστήριο (πρβλ. ΕφΠειρ 794/1999 ΕΛΛΔνη 41 σελ.

462, ΕφΠειρ 462/1997 ΕΛΛΔνη 40 σελ. 364, ΕφΠειρ 116/1997 αδημ., ΕφΠειρ 257/1996 ΕΛΛΔνη 38 σελ. 655, ΕφΠειρ 249/1995 Δ. 27 σελ. 328, ΕφΠειρ 880/1994 Δ. 26 σελ. 1131), το δε άρθρο 501 ΚΠολΔ δεν κάνει διάκριση σε οριστική και μη οριστική απόφαση, παρά μιλά μόνο για απόφαση που έχει εκδοθεί ερήμην, σε αντίθεση με το άρθρο 513 ΚΠολΔ, κατά το οποίο ρητά προβλέπεται ότι έφεση συγχωρείται μόνο κατά οριστικής απόφασης, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό (βλ. ΟΛΑΠ 15/2001 ΝοΒ 2002 σελ. 678 σχετικά με το έννομο συμφέρον για την άσκηση ανακοπής ερημοδικίας, το οποίο κρίνεται από το Δικαστήριο που δικάζει το ένδικο μέσο).

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο Εισηγητής

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει ερήμην της εναγομένης.

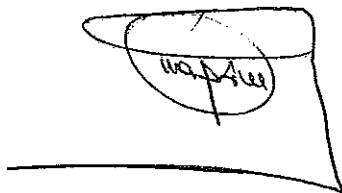
Ορίζει παράβολο διακοσίων πενήντα (250) ευρώ, για την περίπτωση άσκησης αιτιολογημένης ανακοπής ερημοδικίας κατά της απόφασης αυτής.

Αποφαίνεται ότι το Τμήμα Ναυτικών Διαφορών αυτού του Δικαστηρίου είναι καθ' ύλην αναρμόδιο προς εκδίκαση της αγωγής.

Παραπέμπει την αγωγή στο 2^ο Πολιτικό Τμήμα αυτού του Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο προς εκδίκασή της.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στον Πειραιά στις 4 Αυγούστου 2011 και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στον Πειραιά, απόντων των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, στις 4 Αυγούστου 2011.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

